

Stk. 4, 3. pkt., svarer til gældende lovs § 107, stk. 3, 1. pkt.

Til § 170 (§§ 101 og 103)

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 121.

Til § 171 (§ 103)

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 122. Det bemærkes, at redegørelsen efter stk. 2 er offentligt tilgængelig, lige som tilfældet er efter aktieselskabsloven.

Til § 172 (§ 104)

Stk. 1-3 svarer til aktieselskabslovens § 123.

Stk. 4 svarer til gældende forsikringslovs § 104, stk. 4.

Til § 173 (§ 105)

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 124.

Til § 174

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 125.

Til § 175 (§ 106)

Bestemmelserne svarer med de ændringer, der følger af forsikringsselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 126.

Til § 176 (§ 108)

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 127, stk. 1 og 2.

Ifølge § 108, stk. 5, i den gældende forsikringslov kan begæring om konkursbehandling ikke tages til følge, hvis forsikringsrådet forinden konkursdekretets afsigelse har truffet beslutning om likvidation, eller hvis industriministeren har udnævnt likvidator i henhold til § 101. Denne bestemmelse foreslås ophævet og erstattet af forslagens stk. 3, hvorefter det, såfremt et forsikringsselskab er insolvent, påhviler forsikringstilsynet at indgive begæring til skifteretten, medmindre en sådan begæring er indgivet af andre. Denne ændring står i forbindelse med, at behandlingen af konkursboer ved den nye konkurslov af 1977 er blevet effektiviseret, således at der ikke længere er behov for at opretholde 2 forskellige former for opløsning af insolvente forsikringsselskaber, jfr. i

øvrigt de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Udtrykket »insolvens« i stk. 3 skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i konkurslovens § 17, hvorefter en skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Reglerne i stk. 4 og 5 præciserer afgrænsningen mellem reglerne om opløsning og visse andre regler til beskyttelse af forsikringstagerne.

Efter stk. 6 kan forsikringstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring efter stk. 3 ikke påklages til industriministeren eller forsikringsnævnet, jfr. § 247. Grunden til, at man her udelukker muligheden for administrativ rekurs, er, at spørgsmålet om konkursbegæringens lovlighed afgøres af skifteretten. Skifterettens afgørelse kan efter almindelige regler indbringes for landsretten, og der er således intet behov for andre klagemuligheder over forsikringstilsynets beslutning.

Til § 177 (§ 108)

Stk. 1 svarer til det gældende stk. 6.

Når det i stk. 2 foreslås, at skifteretten kun efter forhandling med forsikringstilsynet kan udpege kurator, skyldes det ønsket om, at forsikringstilsynet som sagkyndigt organ kan stille sin ekspertise til rådighed for skifteretten. Tilsvarende synspunkt ligger bag forslagens stk. 3.

Stk. 4 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 128.

Til § 178

Et forsikringsselskabs sammenbrud i 1979 har afsløret behov for at forbedre underretningen af forsikringstagerne om sammenbruddet. Det gælder navnlig i de tilfælde, hvor forsikringstagerne ikke længere har en lovpligtig forsikringsdækning som ved automobiler og hunde samt ved bygningsbrandforsikring, hvor forsikring vel ikke er lovpligtig, men hvor forsikringsdækningens bortfald kan udsætte såvel ejendommens indehaver som panthavere for risiko for betydelige formuetab. Det foreslås derfor i § 178 at give industriministeren hjemmel til på boets regning at kræve forsikringstagerne underrettet om opløsningen og om konsekvenserne heraf for dem. Når bestemmelsen ikke foreskriver en ubetinget pligt, men overlader det til industriministeren at skønne over, om underretning skal ske, skyldes det dels, at der alt efter forsikringernes art kan være forskellige behov for at underrette forsikringstagerne, og dels, at der må tages hensyn til boets økonomiske forhold. En